

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	ב	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א	
נדה-תינוקות	מימרא	דרש רבא:										♣	◇	סה.
אשה חופפת בערב שבת וטובלת במוצאי שבת.		רב פפא לרבא:										♣		סה.
והא שלח רבין באגרתיה אשה לא תחוף בערב שבת וטובול במוצאי שבת. ותמה על עצמך היאך חופפת ביום וטובלת בלילה - הא בעינן תכף להפיפה טבילה, וליכא דברים שאמרת לפניכם טעות הן בידי, ברם כך אמרו משמיה דרבי יוחנן אשה לא תחוף בערב שבת ותטבול במוצאי שבת, ותמה על עצמך היאך חופפת ביום וטובלת בלילה - הא בעינן סמוך להפיפה טבילה וליכא		הדר אוקי רבא אמורא עליה ודרש: [משמ' ר"י]										♣	◇	סה.
והלכתא: אשה חופפת ביום וטובלת בלילה.												■	◇	סה.
והלכתא: אשה לא תחוף אלא בלילה.												■	◇	סה.
קשיא הלכתא אהלכתא												♣		סה.
לא קשיא, הא - דאפשר, הא - דלא אפשר.												!	◇	סה.
נדה שבדקה עצמה יום שביעי שחרית ומצאה טהורה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר ימים בדקה ומצאה טמאה - הרי היא בחזקת טהורה.	[ת"ק]											♣	■	סה.
בדקה עצמה ביום שביעי שחרית ומצאה טמאה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר זמן בדקה ומצאה טהורה - הרי זו בחזקת טמאה												■		סה.
ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה. ואם יש לה וסת - דיה שעתה.												■	◇	סה.
כל שלא הפרישה בטהרה מן המנחה ולמעלה - הרי זו בחזקת טמאה.	ר' יהודה:											♣	■	סה.
אפילו בשנים לנדתה בדקה ומצאה טהורה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר זמן בדקה ומצאה טמאה - הרי זו בחזקת טהורה.	הכמים:											♣	■	סה.
זבה ודאי	איתמר, רב:											♣	■	סה.
זבה ספק.	לוי:											♣	■	סה.
אהייא?												^		סה.
אילימא ארישא												!		סה.
הרי זו בחזקת טהורה קתני												♣		סה.
אלא אסיפא.												!		סה.
בשלמא ספק זבה - אמרינן, אלא זבה ודאי נמי? הרי בדקה ומצאה טהורה.												♣		סה.
אלא כי איתמר דרב ולוי - שמעתא באפי נפשה איתמר:												!	◇	סה.
נדה שבדקה עצמה ביום השביעי שחרית ומצאה טמאה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר ימים בדקה ומצאה טמאה, רב אמר - זבה ודאי	[איתמר, רב]											♣	■	סה.
זבה ספק.	לוי:											♣	■	סה.
זבה ודאי, כיון דמעיקרא נמצאת טמאה, ועכשיו נמצאת טמאה - טמאה ודאי.	רב:											♣	■	סה.
ספק זבה, אימר פסקה ביני וביני.	לוי:											♣	■	סה.
אחר הימים, בין בדקה ומצאה טהורה, בין בדקה ומצאה טמאה - הרי זו ספק זבה.	וכן תנא לוי במתניתא:											■		סה:
ומטמאה מעת לעת.												■	◇	סה:
לימא תהוי תיובתא דרבא												♣		סה:
לומר שאין האשה מטמאה מעת לעת בתוך ימי זיבתה	דאמר רבא:											♣	◇	סה:
ולאו אותביניה לרבא חדא זימנא												♣		סה:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נדה- תינות	מימרא													סה:
הכי קאמרינן: לימא תהוי תיובתא דרבא נמי מהא												‡	◇	סה:
כי קתני מטמאה מעת לעת - אריש פרקין קאי, אראתה ועודה בבית אביה. סד"א - כיון דמפסקי להו ימים טהורין - כתחלת נדתה דמיא ולא תטמא מעת לעת - קמ"ל.	אמר לך רבא:											!	◇	סה:
אם יש לה וסת.													■	סה: <
נימא תהוי תיובתא דרב הונא בר חייא אמר שמואל													‡	סה:
לומר שאין האשה קובעת לה וסת בימי זיבתה.	דאמר רב הונא בר חייא אמר שמואל:												‡	סה:
כי אמרינן אין אשה קובעת לה וסת בימי זיבתה - דלא בעיא תלתא זימני למיעקר, דאמרינן דמיה מסולקין, וכיון דדמיה מסולקין - דיה שעתה.	אמר לך רב הונא בר חייא:												!	סה:
רבי יהודה אומר.														סה: <
אלמלי ידיה מונחת בעיניה כל בין השמשות - יפה אתה אומר, עכשיו - אימר עם סלוק ידיה ראתה, מה לי הפרישה בטהרה בל מן המנחה ולמעלה - מה לי הפרישה בטהרה בראשון.	תניא, אמרו לו ר' יהודה:												‡	סה:
בראשון - מי איכא למאן דאמר?													‡	סה:
אין													!	סה:
שאלתי את רבי יוסי ור' שמעון כשהיו מהלכים בדרך נדה שבדקה עצמה יום ז' שחרית ומצאה טהורה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר הימים בדקה ומצאה טמאה, מהו?	והתניא אמר רבי:												! ^	סה:
הרי זו בחזקת טהרה.	אמרו לו: ר' יוסי ור' שמעון												!	סה:
ששי, חמישי, רביעי, שלישי, שני, מאי?													!	סה:
לא שנא.	אמרו לו: ר' יוסי ור' שמעון												!	סה:
בראשון לא שאלתי, ושעיתי שלא שאלתי. אטו כולהו לאו בחזקת טומאה קיימי? וכיון דפסק - פסק, ראשון נמי, כיון דפסק - פסק.	[רבי]												!	סה:
ומעיקרא מאי סבר?													!	סה:
הואיל והחזק מעין פתוח.													!	סה:
הוב והובה שבדקו עצמן ביום ראשון ומצאו טהור, וביום השביעי ומצאו טהור, ושאר ימים שבינתיים לא בדקו: רבי אליעזר אומר: הרי הן בחזקת טהרה	[רבי אליעזר]												■	סה: מ
אין להם אלא יום ראשון ויום שביעי בלבד	ר' יהושע:												■	סה: מ
אין להם אלא יום ז' בלבד.	ר' עקיבא:												■	סה: מ
לדבריהן אתה מונה בסירוגין, והתורה אמרה (ויקרא ט"ו) אחר תטהר - אחר אחר לכולן, שלא תהא טומאה מפסקת ביניהן	תניא אמר לו רבי אליעזר לר' יהושע:												‡	סה:
ואתה אי אתה מודה בוב שראה קרי, ובנוזר שהילך סככות ופרעות, שמונה בסירוגין? והתורה אמרה (במדבר ו') והימים הראשונים יפלו.	אמר לו רבי יהושע:												!	סה:
ורבי אליעזר.													‡	סה:
בשלמא התם - (ויקרא ט"ו) לטמאה בה, אמר רחמנא - שאינה סותרת אלא יומה, ואי משום איחלופי - זב בבעל קרי לא מיחלף. נזיר שהילך על גבי סככות ופרעות נמי מדאורייתא אהל מעליא בעינן, ורבנן הוא דגזור - ורבנן בדאורייתא לא מיחלף. אבל הכא, אי חיישינן דלמא חזאי בספק, אתי לאיחלופי בודאי.	[רבי אליעזר]												!	סה:
נראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע, ודברי רבי עקיבא מדברי כולן, אבל הלכה כרבי אליעזר.	תני, ר' יוסי ור' שמעון:												■	סה:
הוב והובה שבדקו עצמן יום ראשון ויום שמיני ומצאו טהור, ושאר הימים לא בדקו, לרבי אליעזר מהו? תחלתן וסופן בעינן, והכא - תחלתן איכא סופן ליכא. או דילמא - תחלתן אף על גב שאין סופן?	איבעיא להו:												! ^	סה: